

Ayrılık Üzüntüsü Var Ama Şehitlik Gönlümüze Ferahlık Veriyor!

Büşra Ceyran

15 Temmuz darbe girişiminde Fatih'te İstanbul Belediyesi önünde en ön saflarda darbecilere direnirken vurulan ve şehit olan Fatih Pala'yı eşi **Kamile Pala**'dan dinledik.

RÖP: Büşra Ceyran

Erkan Abinin hayat hikâyesinden kısaca bahseder misiniz?

Erkan Pala 1964 İstanbul doğumlu. Ailesi Fatih'e yerleştiği için orada okudu. Vefa Lisesi'nden mezun oldu. Üniversite sınavına girdi, kazanamayınca devam etmedi. 2015 yılında çocuklarının ısrarıyla sınava girdi ve İlahiyat Fakültesini kazandı. Kitapları hâlâ kütüphanesinde yer alıyor. Sınavlara çalışıp giriyordu, gayet de başarılıydı. Zaten çok fazla kitap okuduğu için bölümü ona kolay geldi. Lise dönemindeyken daktilo kursuna gidiyor. Annesinin yönlendirmesiyle sporla ilgileniyor. Kendi zamanında tekvandoda İstanbul ikinciliği var. Antrenörlük belgesi vardı aynı zamanda antrenördü. Evlendikten sonra bir süre devam etti. Daha sonra başka işlerle uğraşmaya başladı. En son bir temizlik şirketine girdi ve oradan da emekli oldu. Fatih Vakfı Derneği'nin başkanıydı. Gençliğinde zaten bu çalışmaların içindeydi. Şehadetinden önce dernekte çocuklarla, gençlerle ilgileniyordu. Onlarla sohbetler, dersler yapıyor; voleybol, futbol turnuvalarına katılıyordu. Yine büyüklerle siyer, tefsir, fıkıh, akaid alanlarında dersler yapıyorlardı.

15 Temmuz gecesini darbe girişiminden nasıl haberdar oldu? Haber alır almaz verdiği ilk tepkiyi anlatır mısınız?

Biz genelde akşamları birlikte oturup internet yoluyla sohbet, İslami dersler dinliyoruz. O akşam tam bilemiyorum ya haberlere baktı yahut da telefonuna mesaj geldi. İnternette canlı yayın açtık ve köprünün üzerindeki tankları gördük. Sonra alttan darbe girişimi yazıları geçince eşim çok fazla kalmadı evde. Cumhurbaşkanı'nın konuşmasını beklemeden çıktı. Hazırlanmıştı haberim yoktu "Ben çıkıyorum!" dedi. Kızım dedi ki: "Baba bizi de götür gidiyorsan." O da "Ben bir gideyim, sizi de alırım." şeklinde cevap verdi. Yalnız dış kapıda ikioğlum "Baba şimdi gitme, biraz vakit geçsin, ne olduğunu görelim beraber gidelim." diye mücadele etmiş. O da ısrarla "durmam" demiş. Buradan (Eyüp'ten) Söğütözü AK Parti İl Binasına yürüyerek gitmiş.

Arkadaşlarıyla mı gitti yoksa tek miydi?

Tek başına gitti. Bir süre sonra telefon açtığımda da "Ben Fatih'e, belediyenin oraya geçiyorum." dedi. Biz ne yapalım, biz de çıkalım mı diye sordum. Eşim bana "İster Eyüp'e, ister Fatih'e gidin ama sakın evde durmayın, dışarı çıkın!" dedi. Biz de kızımın Eyüp'e indik. Fatih'e giderken bazı tanıdıkları eşimi çevirmişler. Onlardan da kurtulmuş, yoluna devam etmiş.

Erkan Abi vurulduğunda neredeydi ve nasıl şehit oldu?

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin önünde, anlattıklarına göre büyük sütunların arkasında saklı darbeci askerler vurmuş. Zaten orada 17 kişi şehit oluyor, eşim de en öndeymiş. Adli Tıp Raporu çok geç elimize geçti, yaklaşık birbuçuk ay sonra. Oradaki kayda göre kalbinden ve sol koldan iki kurşunla vurulmuş. Ambulansa konulurken oğlum görüyor, zannederseniz ambulansa vefat ediyor. Bir ameliyat söz konusu değil. Ambulanstan sonrası kayıp. Biz Haseki Hastanesi'nin morgunda bulduk. Kimin yanında son nefesini verdi vs. bunlar meçhul. Muhtemelen savcılığın elinde vardır ancak bize ulaşmadı.

Ama Adli Tıp Raporu size ulaştı değil mi?

O da bize ulaşmadı. Biz bir görevlinin kâğıtları arasında gördük ve okumak istedik. Ama belge bizde değil. Zaten resmi olarak bize vermiyorlar.

Biraz Erkan Abinin şahsıyla ilgili sorular sormak istiyorum. Sosyal medya paylaşımlarından hayra çağıran bir Müslüman olduğuna şahitlik ediyoruz. Yine 15 Temmuz gecesi WhatsApp görüşmelerini gördük. Böyle sürekli insanları teşvik eden bir yanı var mıydı?

Normalde çok sakin, mülayim, yumuşak huyluluğuyla tanınan bir insan tüm çevresinde, evde de aynı şekildeydi. Sesi çok yükselmezdi. Fakat aynı zamanda da en ufak bir olayda hemen koşup müdahale eden bir yapısı vardı. Mesela mahallede bir ses duysa önce o koşup müdahale ederdi. Heyecanlı biri diyeyim. Sağına soluna bakmaz, direkt mevzunun içine girer. Çok yakınında olanlar anlattılar; 15 Temmuz gecesi vurulurken de gençleri arkasına almış, kollarını kaldırıp yanlara doğru açmış “Bize mi ateş edeceksiniz, nasıl bize ateş edersiniz, ellerimiz boş, görmüyor musunuz?” gibi tepkiler göstermiş. “*Evde oturan namerttir!*” yazmıştı. “Savaşa savaş, ölümse ölüm”. Bugünlere kolay gelinmedi şeklinde teşvikleri oldu. Gece saat 01.30-02.00 civarı olmasına rağmen kızımın bana “Sakın evde oturmayın, çıkın!” dedi.

Genel olarak insani ilişkilerinden, yaşantısından (uğraşları/koşuşturması), ailesi üzerindeki etkisinden bahsedebilir misiniz?

Anne ve babası tarafından da en sevilen çocuktur. Gayet mülayim, annesine asla “öf” demeyen, onları asla üzmeyen biriydi. Her sözüne “tamam anne” diyen bir insandı. Çevresi tarafından da hep Erkan Abi olarak çağırılıyordu. Soruların sorulduğu bir makamdı. Dert anlatılan biriydi kendisi. Herkesin sorunlarına, problemlerine çare olmaya çalışırdı. Gece 12’de 01’de telefon çalardı, fıkıhtan herhangi bir konu, Erkan Abi bu nedir, nasıl olacak vs. kendisine sorulurdu. Eşim kalkar, kitapları açar, o sorunun cevabını bulur ve arayan kişiye dönerdi. Hep aranan, sorulan bir insandı. Büyük bir abi gözüyle bakılırdı. İnsanları kuşatırdı. Akıbalı da en ufak bir problemde onu çağırırlardı, Allah’ın izniyle Erkan bilir denirdi. Evde de gayet yumuşak huylu bir babaydı. Kavgasız, gürültüsüz bir aile yapımız vardı. Hatta üst komşularımız bazen bizim çok uzun süreli tatilde olduğumuzu zannediyorlar; sesimiz hiç çıkmıyor diye.

Erkan Abi birçok konuda danışılan bir yapıya sahip olduğuna göre çok okuyan, araştıran biriydi.

Evet, çok fazla okuyan bir insandı. Kitap okumadan asla uyumazdı. Kitabını okurdu, uyurdu, sabah namazından sonra tekrar aynı şekilde okumalar yapardı. Kütüphanedeki kitaplar kütüphanede durur ama bu öyle değildi eşim için. Onlar hepsi okunmuştur, hatta bazıları iki kere, üç kere okunmuştur. Aynı zamanda internetten çok araştırma yapardı. Biz akşamları televizyon izlemezdik, çayımızı hazırlayıp ailece İslami sohbetler izlerdik. Çeşitli hocalardan, çeşitli fikirlerden faydalanırdık.

Televizyon yok evimizde. Eşim hiç hoşlanmazdı. Türk dizilerinden nefret ederdi, evimizde hiç açtırmazdı. Ama internet üzerinden bazen iyi filmler de seyrederdik.

İslami faaliyetlerde aktif ve öncülük eden bir Müslüman olduğunu biliyoruz. Ne zamandan beridir böyle aktif çalışmalar içindeydi?

Biz evlendiğimizde zaten bu çalışmaların içindeydi. Sürekli kitap okur kendini geliştirmeye gayret ederdi. Farklı kaynaklardan beslenirdi. Bildiğini anlatan bir yapısı vardı. Bazen insanlarla hararetli tartışmalar yapardı. Doğru bildiğini söyleme çabası vardı ve bunun için karşısındaki insan onu dinlediği sürece gerekirse saatlerce tartışırdı. Zaman zaman misafirliklerde bitirmesini isterdim ama eşim ısrarla doğruysa doğru olduğunu anlatmaya çalışırdı.

Dernek olarak Somali Eğitim Projeleri var. Bir videoda Erkan Abi, arkadaşlarıyla Somalili çocukları havalimanından alıyor. Bu nasıl bir faaliyetti, açıklar mısınız?

Öyle bir çalışmaları oldu evet. Somalili çocukların eğitimlerine yardımcı olmayı kapsayan bir etkinlik. Hâlâ da devam ediyor. Bu proje kapsamında Somalili çocukları getirdiler. Bu çocukların hepsi hafız, onlar için bir eğitim programı hazırladılar. Fatih Camiinde Ramazan boyunca her akşam Kur'an tilaveti gerçekleşti. Bilinçlendirmeye yönelik çeşitli konuşmalar yapıldı. Somalili çocuklar burada bir ay kaldılar. Evlerimizde ağırladık. Onlarla paylaştığımız çok güzel anılarımız var.

Şahitlik sorumluluğunu yerine getirme gayreti olan her Müslümanın bulunmak isteyeceği bir mertebede şimdi Erkan Abi. Ardından gelecek nesillere örnek olacak yaşamını şehadetle taçlandırdı. Bunu kendi açınızdan yorumlar mısınız? Bir şehidin ailesi olmak size neler hissettiriyor?

Şehadet sürekli eşimin dilinde ve kalbindeydi. 15 Temmuz'dan iki gün önce bir arkadaşıyla sohbetinde, arkadaşı ona "Erkan Abi, şehadet, şehadet, şehadet diyorsun da nereden bulacaksın İstanbul'un göbeğinde şehadeti?" diyor. Eşim iki gün sonra İstanbul'un en işlek yerinde şehadete yürüyor.

Bir Metin Yüksel hayranlığı da vardı. O mertebeyi çok arzuluyordu. Bizde ölümün verdiği üzüntü ayrılık üzüntüsü ama bir taraftan da onun çok istediği bir şeyin gerçekleşmiş olması, onun çok mutlu olduğunu bilmek insanın gönlüne, ruhuna bir ferahlık veriyor. Muhteşem bir cenaze töreni. Belki o bile böyle güzel bir töreni hayal etmemişti. Cenaze namazına binlerce insanın katılacağı, Cumhurbaşkanı'nın bizzat konuşacağı aklının ucundan bile geçmemiştir. Ellerde mezarlığa kadar götürülmesi... Yine şehitlikten bir mezar verilmesi... Bunları düşündükçe her şey onun adına dört dörtlük gibi geliyor bana. Hayalinden fazlasıyla Rabbim

ona ihsan etti. Çok iyi, çok güzel bir yerde olduğuna inanıyorum. Ruhum bununla teskin oluyor. Şehit ailesi olmak; normal bir ölüm değil, ilk günler tanıyan tanımayan insanların bize gelmesi, bunlar çok güzel şeyler, insana büyük bir destek. İlk günlerin verdiği yoğun acıyla o evin sürekli kalabalık oluşu, insanların size gıptayla bakışı...

Bilinçli insanlardan duyduğumuz başınız sağolsun değil gözünüz aydın sözleri... Eşimin arkadaşlarından çok çok ağlayan erkekler oldu; “Niye biz de şehit olamadık?” diye. Bu, ölümün o karanlık, bilinmez acısını çok farklı bir yöne çeviriyor. Şehadet çok farklı... Normal bir ölüm olsaydı, yatağında ya da bir trafik kazasında vefat etmiş olsaydı ben tahminim çok daha fazla ağlardım. Dediğim gibi onun çok çok çok istediği yerde olduğunu bilmek bize gönül ferahlığı veriyor. Birçok yakınımızın gördüğü rüyalar var.

Ne gibi rüyalar?

Yakın akrabalarından birisi gördü. Büyük bir mekânda şehitleri, yaralıları görüyor. Diyor ki: “Bakıyorum bakıyorum Erkan Abi yok.” En son demiş ki “Erkan Abi nerede?” Demişler ki “Erkan Abinin yeri başka, o burada değil.” Bu da onun adına bizi çok mutlu ediyor. Yine aynı şekilde birisi görmüş. “Erkan Abi keşke gitmeseydin. Keşke vurulmasaydın, neden gittin?” vs. demiş. O da şöyle cevap vermiş: “Sen biliyor musun, biz gitmeseydik ülke gidecekti.” Bunu bir rüyada bir şehit söylüyor. Biz ağlarken ona ağlamadık zaten. Biz kendimize ağladık. Şahsım adına ben üç çocuğum var, ne yapacağımı düşündüm. Yani kendime, dünyada kalışıma ağladım. Dünya çünkü meşakkat, maddi manevi meşakkat demek. Gerçekten onun ağlanacak hiçbir şeyi yok. O gayet mutlu. Kendim gördüm rüyamda. Nasılsın dedim “Çok çok iyiyim.” dedi. Neşesi yerindeydi, gülüyordu. İçim ferahladı. Bu diğer ölümlerden farklı.

Erkan Abinin Türkiye’deki ve dünyadaki meselelere bakış açısı nasıldı? En çok hangi konulardan dert yaşıyor, nelere canı sıkılıyordu?

Gücü oranında dünya basınına, siyasetini ve Türkiye basınına, siyasetini takip etmeye çalışıyordu. Filistin meselesi Müslümanlar olarak yıllardır gündemimizde. İsrail’in yaptıkları... Suriye’de Esed diktatörünün yaptığı zulümler onu çok üzerdi. Türkiye’deki muhacirler için onları istemeyenlerle çok tartışmalar yaptı. “Onlar bize emanettir. Aynı durumda biz de olabilirdik.” derdi. Resulullah (sav) döneminde yaşanan ensar-muhacir ilişkisini anlatırdı. Her zaman onların burada olmaları gerektiğini, onların bize bereket getirdiğini söyler; “Bir sadaka bin belayı def eder.” bilinciyle onları bizim sadakamız olarak görürdü. Muhacirlere her zaman yardımcı oluyordu. Zaten derneğin çevresinde çok fazla muhacir vardı. Ellerinden geleni onlar için yapıyorlardı. Kolilerle erzaklar dağıtıyorlardı. Birebir yakından ilgileniyorlardı. Eşime göre onlar bizim için muhacirdi, onların sayesinde Allah rızası için ne kazanabilirsek kârdı diye düşünüyordu.

Nasıl bir gelecek duası vardı? Yarına dair umutlarından biraz bahseder misiniz?

Yarına dair umutları hakkında çok fazla konuştuğumuzu hatırlamıyorum. Güzel bir gençlik olsun isterdi. Hükümetle birlikte daha iyiye gittiğimizi, İslam’ın daha rahat yaşandığını, eski zulümlerin baskıların kalktığını, bu vesileyle derneklerin, vakıfların İslami faaliyetlerde daha rahat hareket ettiğinisöylerdi.

Son olarak 15 Temmuz’u nasıl deęerlendirdięinizi sorsak neler söylemek istersiniz?

Türkiye’nin yaşadığı en büyük kâbuslardan biri diyebilirim. Kendi açımdan en azından, 45 yaşında biri olarak. Korkunç bir geceydi. Gerçekten televizyonun başında olup dışarı çıkmayanları bile etkileyen bir geceydi. Zaten sonrasında ortaya çıkan tabloyla olayın vahametine vakıf olduk. Hâlâ bile yeni yeni mobese görüntüleri yayınlanıyor. Bütün Türkiye için korkunç bir geceydi. Ayrıca birebir olayı yaşayanlar için, hem şehitler olsun, hem gaziler olsun -ki gazilerin de durumları bana göre çok kötü; bacağı kopanlar, kolu kopanlar, içlerinde şarapnel parçası olanlar var- ve bunların aileleri, yakınları için ciddi bir travma gerçekten. Olayın iftihar tablosunun yanı sıra bu acı kısmından bizzat etkilenenlerin sayısı da az değil. Ben bir daha böyle acı tabloların gerçekleşmemesi için Allah’a dua ediyorum. İnsanlar bu acıyı yaşamassın. Çocuklarımız böyle bir geceyi yaşamassın. İnşallah halk olarak bir daha görmeyiz diyorum.

[Haksöz Dergisi Sayı: 307 - Ekim 2016](#)

Kaynak: [Ayrılık Üzüntüsü Var Ama Şehitlik Gönümöze Ferahlık Veriyor! - Büşra Ceyran](#)